

стѣпикъ право-то на Бориса. Нека тя бжде увѣрена на думы-тѣ ми, и нека си дойде; азъ ней ще прѣдамъ коронѣ-тѣ до дѣ-то тѣ ся върнѣтъ.

Боянъ.

Великодушный княже, азъ съмь ся постаралъ по-стпрѣди за да избавиѣ отъ залогъ царь Петровы-тѣ сынове; тѣ сѣ вече освободени; стига да стоишь на думѣ тѣ си.

Свѣтославъ (удивително).

Старче, кой си ты?

Боянъ.

Азъ съмь сынъ на вѣликий Симеона — стрика на Райнѣ княгыниѣ.

Свѣтославъ.

Стрика на Райнѣ княгыниѣ!..... Тогазъ азъ могъ да повѣриѣ всичко на тебе: ты ся виждашь да си най-първый покровитель на царскы-тѣ дѣца, и ся стараешъ за тѣхно-то добро. Доведѣте старче и княгыниѣ-тѣ и нейны-тѣ братя; азъ ще ги приѣмѣ съ голѣмъ радость въ тейкова имъ домъ; ще ся запознаѣ съ тѣхъ, и ще ги имаъ като мои братя.

Боянъ.

Упованъ на искренность-тѣ, що вѣрвамъ да съмь открьлъ въ твое-то свѣтло лице, и на великодушны-тѣ ти думы, азъ ще доведѣ и княгыниѣ-